صدروزگی

حرف‌های ضد و نقیض

فریدون شهبازیان

● شـاید کمی زود باشـد در مورد یکصد روز اقدامات دولت یازدهم نظرات قطعی داده شـود ولـی متاسفانه در این مدت در ارتباط با هنر به‌ویژه موسیقی بی‌تفاوتی‌هایی دیده شـده و حرف‌های ضد و نقیضی هم گفته شده که ناامیدکننده است. به‌عنوان مثال احیاشـدن ارکسـتر سمفونیک، ارکستر ملی یا عدم‌تشـکیل ارکسـتر پاپ که قول‌هایی در این زمینه داده شده بود و اتفاق نیفتاد. غافل از آنکه تبعات ناشی از آن، نصیب موسیقیدانان به‌ویژه نوازندگان می‌شـود. به‌نظر من در شرایط فعلی که حرف و حدیث، پیرامون مقوله هنر به ویژه موسیقی بسیار است، اظهارنظرهایی از سوی مسوولان فرهنگی و هنری می‌شود که مثلا به هنر در وضعیت فعلی و سیاستگذاری‌های آینده پرداخته خواهد شـد. آیا باید ایـن حرف‌ها را باور کرد؟ متاسفانه تا به حال به این شکل بوده که هیچ اقدامی نکرده‌اند. آنچه اهمیت دارد، این است که ما یعنی کسانی که در زمینه موسیقـی فعالیت می‌کنند، با همفکـری، طراحی درستی از روندی که برای موسیقی باید در کشور وجود داشته باشد، انجام دهیم و این طراحی راهبردی را در اختیار کسانی قرار دهیم که مدیریت فرهنگی و هنری کشور را در اختیار گرفته‌اند. درست است که آنقدر مسـایل مهم مثل اقتصاد، سیاست و معضلات اجتماعی بسـیار، گریبان دولت فعلی را گرفته است که باید اصلاح شـود ولی آنچه که در کنار همه این مسایل سیاسی، اجتماعی و اقتصادی مردم را تسکین می‌دهد، آرامش می‌بخشد و باعث می‌شود که موقعیت خوبی در ارتباط با خانواده‌هایشان داشته باشند، همانا مقوله‌ای به نام هنر به‌ویژه موسیقی است. پس باید بی‌هیچ دغدغه‌ای به آن پرداخته شـود. باید از افراد درسـت و موجه استفاده کرد. تخصص در هنـر حرف اول را می‌زند. افراد متخصص و کسـانی که آگاهی دارند، می‌باید در این زمینه فعالیت کنند. افراد متخصصی که قدرت اجرایی دارند باید به کار گرفته شوند و آنچه را لازم است، تثبیت کنند و مانع هرزرفتن غیرمتخصصین شوند. باید راه درست و روشنی برای موسیقی ترسیم کرد تا در سال‌های آتی، به منزلگه شایسـته و روشنی برسیم. امیدوارم این اتفاق بیفتد. نکته مهم دیگری که باید گفته شـود این است که تعامل و ارتباط با موسیقی و فرهنگ‌های مختلف جهان، نیاز هنر ماست. این عبارت «ترویج موسیقی غرب» که بعضا پیرامون رویدادهای موسیقی شنیده می‌شـود، حرف بسیار نامربوطی است. باید به کسانی که این جوسازی‌هـای را دامن می‌زنند، گفت که موسیقی فرهیخته جهان، موسیقی غرب اسـت و باید در کنار آن قرار بگیریم تا موسیقی کشـور ما هم به رشد و تعالی لازم برسد که البته ما اهل موسیقی باید مردم و مسوولین را آگاه کنیم. طبیعی است که مسوولین فرهنگی و هنری منتخب رییس‌جمهور منتخب مردم ، باید اهمیت هنر به‌ویژه موسیقی را در کشورمان درک کنند تا بتواننـد در این مورد درست تصمیم بگیرند و از افراد ذی‌صلاح استفاده کنند. به امید آن روز منتظر می‌مانیم.

بازگشایی «خانه‌سینما»، گامی مفید

علیرضا داوودنژاد
کارگردان سینما

● اگر بخواهم نمونـه‌ای از گام‌های مفید دکتر روحانی را در این صدروز مثال بزنم بهتر است به بازگشایی خانه‌سینما اشـاره کنم کـه در این مدت اتفاق افتـاد. اینچنین جریان فعالیت‌های صنفی به حرکـت درآمد و همه اصناف دنبال رای‌گیـری و انتخابات تازه هسـتند. این، یک جنبه مثبت دارد. کارگروه‌هایی از سوی معاونت سینمایی تشکیل شده تا مشکلات را با اهالی سینما در میان گذارد. شخص معاون سینمایی علاقه‌مند است با مشاوره اصناف برای موضوعات راه‌حل پیدا کنـد. این روند در مجموع مثبت است اما حالا اینکـه به چه نتایجی برسند و در نهایت چه تصمیماتی در آنجا گرفته شـود هنوز معلوم نیست. مسیر حرکت در این صد روز مثبت و امیدوارکننده بود ولی هنوز به نتیجه‌گیری و تصمیم‌گیری جدید و استقرار یک وضعیت جدید نرسیده‌ایم. فکـر می‌کنم از آنجا که روند تا اینجا خوب بوده، بهتر است همه کمک کنند تا از اینجا به بعد هم کارها خوب پیش رود و به سرانجام مطلوب برسد.

آیا معجزه‌ای بزرگ در راه است؟

نادر برهانی مرند
کارگردان تئاتر

● بگذارید ترسمان را آشـکار کنیم. ترس از یأسی که از دیروزهای دور تا امروز - تا همین صدروز- گریبان فرهنگ و هنر ما را گرفته و همچنان می‌فشارد. یأسی که به جای نشاط و امید و آگاهی نشسته است. ترس از فراموش‌شدن و فراموش‌کـردن در هیاهوی سیاست و اقتصاد و مذاکره و یارانه و... و فراموش کردن این حقیقت تلخ و بزرگ که شاید - شاید که نه، صد البته - بسیاری از اطلاعات امروز ناشی از فراموشکاری‌های دیروز و دیروزهاست. فراموش‌کردن یا فراموش‌ساختن این حقیقت بزرگ که جامعه‌ای که در آن فرهنگ و فرهنگ‌مدار کنشگر نباشد امید و آگاهی و اندیشه و تدبیـر از همه حوزه‌ها رخت برمی‌بندد. ویرانه فرهنگ و هنر امروز خاصه کشتزار به خاکستر نشسته تئاتر بیش و بیشـتر از هر چیز نیاز به توجه و ترمیم و شـکوفایی دارد. سکـوت مبهم این صدروز در تدبیر برای تئاتر بی‌برنامه ما آیا نشـان از آن است که معجزه‌ای بـزرگ در راه است؟ یا باید باز با این باور کهنه به گوشه عزلت بخزیم نه «هیچ‌کس زاغچه‌ای را سر یک مزرعه جدی نگرفت.»

موسیقی در صد روز

قضاوت، زود است

هوشنگ ظریف
نوازنده تار

با اینکه صدروز از روی کارآمدن دولت جدید گذشته اما هنوز قضاوت در زمینه عملکرد مدیران تازه خیلی زود است. اظهارنظر درباره اینکـه دولت در این مدت چگونه بـوده و چه نمره‌ای را می‌توان بـه کارنامه‌اش داد، سخت است. البته حضور علی مرادخانی، به‌عنوان معاون هنری و کسی که با هنر به‌خصوص موسیقی بیگانه نیست و رابطه خوبی با هنرمندان دارد، خوشحال‌کننده است اما مدیری که مسـوولیت موسیقی کشـور را برعهده می‌گیرد، باید دغدغه‌های اصلی هنرمندان این رشته را رفع کند. یکی از مشکلات اصلی موسیقیدان‌ها به‌ویژه جوانان، لغو کنسرت در شهرستان‌هاست؛ چراکه هنرمندان برای برگزاری این کنسـرت‌ها مجوزهای لازم و قانونی را می‌گیرند اما وقتی به زمان اجرا می‌رسند با مشکلاتی در شهرستان‌ها مواجه می‌شـوند کـه در نهایت منجر به لغو یا تاخیر کنسـرت می‌شود. یکی دیگر از مسایلی هم که مدیران موسیقی باید به آن توجه کنند نمایـش سازها در صداوسیماست. این موضوع باعث شـده است مردم ما با شکل سازها آشنایی زیادی نداشـته باشـند. من هنرجویان زیادی دیده‌ام که حتی شکل ساز را نمی‌دانسـته‌اند و تنها با اسامی سازها آشـنا بوده‌اند. بنابراین اگر می‌خواهیم در زمینه موسیقی فرهنگ‌سازی کنیم باید سازها را به مردم نشـان دهیم تا رفته‌رفته مردم در کنار به‌کاربردن اسامی سازهایی مانند سنتور، تار و... شکل‌شان را نیز بشناسند.

تئاتر در صد روز

نمره قبولی به دولت

هادی مرزبان
بازیگر و کارگردان تئاتر

صدروز از شـروع‌به‌کار دولـت یازدهم می‌گذرد. صـدروزی کـه به‌نظر منِ هـادی مرزبـان بازیگر و کارگـردان تئاتـر، آقای حسـن روحانی بیشـتر از قول‌هایی که در زمان انتخابات برای این صدروز دادند تغییرات را ایجاد کردند. به‌نظرم حضور علی مرادخانی در معاونـت هنری یکی از قول‌های مسـاعدی بود کـه آقای روحانی و جنتی بـه آن عمل کردند. من اهـل سیاست نیسـتم که تصمیمـات سیاسی در کارم تاثیرگذار باشـد. در بازار فعالیت نمی‌کنم و کار اقتصادی ندارم که سیاست‌های اقتصادی دولت روی سرمایه‌ام تاثیرگذار باشد. من هنرمندم و ارتباطم با دولت از طریق مسوولانی است که انتخاب می‌شوند. حضور و ارتباطی که در این مدت با آقای مرادخانی داشـتیم به من نشان داد که به آنچه در این سال‌ها فکر می‌کردم باید داشته باشم، خواهیم رسید. البته از یاد نبریم که ما در این صدروز انتظار معجزه نداشتیم و نداریم. همه اتفاقـات، گام‌به‌گام رخ خواهد داد. اما در ایـن مدت کوتاه هم اتفاقات خوبی افتاده است و همین اتفاقات باعث شده تا به عملکرد صدروزه دولت یازدهم، صددرصد نمره قبولی بدهم. با چیزهایی که می‌شـنوم امیدوارم که اتفاقات خوبی برای جوانان و پیشکسوتان و تئاتر شهرستان‌ها و سالن‌های تئاتر در چند سال آینده رخ بدهد. ما به آینده امیدواریم.

گزارش

واکنش معاون هنری به فساد مالی مدیر اسبق

من را وارد حاشیه‌ها نکنید

● **شـرق:** علـی مرادخانـی کـه معاونـت هنـری را با ۱۳میلیاردتومان بدهی تحویل گرفته، در آستانه صدمین روز فعالیت دولت یازدهم می‌گوید: «اگر صددرصد بودجه امسـال معاونت تخصیـص یابد، تنهـا ۱۲میلیارد سهم آنهـا خواهد بود که از این ۱۲میلیـارد نیز ۶/۱میلیارد آن را معاونـت هنری قبلـی در طول یکی، دو مـاه اول سال خـرج کرده است.» مرادخانی از نخسـتین معاونانی است که از سوی علی جنتی برای تصدی حوزه‌ای با بیشـترین زیرمجموعه انتخاب شـده. این حوزه البته از بودجه کمی برخوردار است و مشکلات زیادی به لحاظ مالی و معنوی دارد؛ مشکلاتی که مرادخانی می‌گوید باید دو سال به طور مداوم کار شـود تا به نقطه صفر برسد. او در این نشسـت با برشـمردن بخشی از مشکلات گفت: «تلاش ما هم این است که همچون دیگر بخش‌های دولت، تعهد جدیدی به تعهدات قبلی اضافه نکنیم.» یکی از ایراداتی که به معاونت هنری گرفته می‌شود این است که با گذشت سه‌ماه هنوز ترکیب مدیران زیر مجموعه‌اش را مشخص نکرده. او گفت که این مدیران را برای بررسی وضعیت موجود نگه داشته است: «معاونان جدید انتخاب شـده‌اند و بـه زودی اعلام می‌شوند.» یکی از حاشیه‌های نشست خبری روز گذشته مرادخانـی مربوط به معاون هنـری سابق بود که حالا در سمت مشاور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نشسته است. بنا بر گفته یکی از خبرنگاران حاضر در جلسه، این مدیر سابق بیش از ۹ساختمان را با بودجه وزارت ارشاد خریده و به نام نزدیکانش کرده است. مرادخانی درباره ادعای این خبرنگار حرف نزد و تنها گفت: «در این مدت تلاش کردم معاونت را از اضافه‌ها خلوت کنم، لازم نیسـت دور ما خیلی شلوغ باشد آنچه در دوره پیش اضافه شده اگر درست بوده آن را نگه خواهیم داشت وگرنه آن را پس می‌دهیم تا پول‌هایش به معاونت برگردد.» او در جواب خبرنگاری که درباره حضور مجدد شاه‌آبادی در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پرسیده بود، با بیان اینکه من را وارد حاشیه‌ها نکنید، گفت: «ایشان با حکم وزیر در وزارتخانه هسـتند و ایشان باید درباره این انتخاب پاسخگو باشند.»

همچنیـن در پاسخ به پرسشـی دیگر دربـاره ایجاد شوراهای متعدد تصمیم‌گیری در تئاتر که اجرای نمایش را بـرای هنرمندان دشـوار کرده است، گفـت: در حوزه نظارت نگاه من با نگاهی که الان وجود دارد، متفاوت است. پیشنهادی که بنده به دوستان دادم این است که مثلا در مجموعه‌هایی مانند تئاتر شهر در کنار رییس مجموعه، یک نفر را به عنوان مدیـر هنری یا عالی تعریف کنیم و خود مجموعه برنامه‌ریزی سالانه داشته باشد.

۱۰۰روزگی دولت در آیینه فرهنگ و هنر

۳ماه و ۳روز پیش

فرزانه ابراهیم‌زاده: «حسن روحانی» سه ماه و سه روز پیش سکان هدایت کشور را با کلید «تدبیر و امید» میلیون‌ها ایرانی که در کارزار انتخاباتی‌اش شرکت کردند و به او رای دادند تحویل گرفت. هیچ‌کدام از کسانی که به او رای دادند و از آمدنش در خیابان شادی کردند، در این صد روز انتظار معجزه نداشتند؛ اما با نگرانی، رفتار و برنامه‌هایش را دنبال می‌کردند. هنرمندان و اهالی فرهنگ که در سال‌های گذشته دقایق سختی را پشت‌سر گذاشته بودند با موجی از نگرانی به انتخاب رییس‌جمهور جدید چشم دوختند؛ نگرانی‌ای که با انتخاب علی جنتی به‌عنوان وزیر ارشاد کمرنگ نشد. اما علی جنتی که مجموعه وزارتخانه را در خیابان کمال‌الملک با کوهی از مشکلات تحویل گرفته بود؛ برخلاف تصور بسیاری در بدو ورودش سعی کرد نگرانی اهالی فرهنگ و هنر را کمرنگ کند. او در صد روزی که گذشت قول‌های زیادی داد و از برداشتن ممیزی‌های سلیقه‌ای و نگاه‌های جناحی و حزبی در بخش فرهنگ و هنر گفت. قول‌هایی که بخش اندکی از آنها در این صد روز به عمل رسید و بقیه آنها به روزهای آینده موکول شده است.

سینما: راه‌رفتن روی میدان مین

مسوولان سینمایی دولت نهم و دهم می‌گفتند که سینما را ریل‌گذاری کرده‌اند. اما با تحویل دفتر رییس سازمان سینمایی به حجت‌الله ایوبی مشـخص شـد مدیر تازه به جای راه‌رفتن برروی مسیر قطار سینما باید از میدان مین عبور کند. شاید به همین دلیل هم ایوبی که از سازمان کشورهای فارسی‌زبان به خیابان کمال‌الملک آمد باید به صورت گازانبری عمل می‌کرد. او در نخسـتین اقدام خود باید به قول حسن روحانی و علی جنتی عمل و تکلیف خانه سینما را که در روزهای پایانی حضور جواد شـمقدری به یک گره کور تبدیل شده بود روشن می‌کرد. حتی خود اهالی سینما با توجه به اعلام موجودیت خانه سینمای ۲ که نیامده می‌خواست میراث بیست و چندساله خانه سینما را مصادره کند باورشان نمی‌شد که ۲۱ شهریور- ۱۰ روز بعد از تحویل‌گرفتن سازمان سینمایی از سوی ایوبی- ۱۱۲ سالگی سینما را در ساختمان سمنان جشن بگیرند. اما با نظر قطعی ایوبی نخستین بخش این میدان مین به نظر پاکسازی شد. اما بازگشایی خانه سینما بعد از یک سال آغاز راه بود. راه سختی که از میان کوهی از مشکلات می‌گذشت؛ مشکلاتی که مدیران سینمایی که همراه ایوبی به سازمان سینمایی آمده بودند باید درصدد رفع آنها می‌آمدند. مشکلاتی که صد روز برای ایوبی و یارانش زمان کمی بود تا بتوانند آنها را مرتفع کنند. با این همه حجت‌الله ایوبی و سازمان سینمایی در صد روزی که گذشت کارنامه قابل قبولی را ارایه کردند.

انتخاب امیدوارکننده هنری

معاون هنری گسترده‌ترین حوزه زیرمجموعه فرهنگ و هنر است. شاید همین گستردگی، باعث شده مشکلاتش به اندازه سینما و فرهنگ به چشم نیاید. اما همه اهل هنر می‌دانستند که سکاندار این حوزه باید پیش از هر کاری اعتمادسازی کند و هنرمندان را بار دیگر با دولت آشتی دهد. به همین دلیل حضور کسی که بتواند این اعتمادسازی ر ایجاد کند مهم بود. وقتی روز ۱۱ شهریور نام علی مرادخانی به‌عنوان معاون وزیر معرفی شد موجی از امید در میان اهالی ناامید هنر پدید آمد. هر چه ایوبی و صالحی برای اهالی سینما ناآشـنا بودند، مرادخانی برای اهالی هنر چهره‌ای آشنا بود. دوره مدیریت او در مرکز موسیقی یکی از دوره‌های خوب اهل موسیقی بود. اما مرادخانی برخلاف ایوبی سریع عمل نکرد و سعی کرد بعد از بررسی میراث حمید شاه‌آبادی، معاون پیشین دست به تغییر مدیران بزند.

معاونی که دیر آمد

جنتی برخلاف دو معاونت سینمایی و هنری در مورد معاونت فرهنگی به سرعت عمل نکرد. او با تاخیری ۵۰روزه، سید عباس صالحی را به‌عنوان سکاندار مهم‌ترین بخش وزارتخانه تابعه‌اش معرفی کرد. صالحی که از دانشگاه و حوزه علمیه به ارشاد آمد، کم از بقیه همکارانش مشکل نداشت. اما او به اندازه ایوبی سریع عمل نکرد. به اندازه مرادخانی هم با آرامش حرکت نکرد. مشکلات حوزه فرهنگی آنقدر مشخص بود که بررسی وضعیت کمتر از یک‌ماه زمان برد و در نهایت در پایان یک‌ماه بود که اعلام کرد ناشران توقیفی که با حکم شفاهی تعلیق بودند می‌توانند فعالیت کنند و قول به بازشدن فضای ممیزی داد و از قانونمندکردن ممیزی صحبت کرد.

طرح: هادی حیدری، شرق

قدم‌های مثبت در گام نخست

رویا تیموریان
بازیگر

در ارزیابی صدروز گذشته قبل از هر چیز باید معضلات و مشکلاتی را که این دولت به ارث برده، مدنظر داشته باشیم. طبیعتا شرایط کنونی اقتصادی یکی از مصادیق این معضلات و مشکلات است. در صحبت‌هایی که با تعدادی از همکارانم در این مدت داشـته‌ام، دریافته‌ام مدیران مناسبی در بخش فرهنگی سر کار آمده‌اند که می‌خواهند هرچه سریع‌تر آنچه را که نامناسب است کنار بگذارند. در واقع قصد دارند به نوعی این چرخه فرهنگی را جلو ببرند. این حرکت خوبی است اما در عین حال مستلزم گذشت زمان، فراهم‌شدن شرایط اقتصادی و موارد دیگر است. به‌طور کلی معتقدم برای قدم‌های نخست حرکت‌ها خیلی مثبت بوده. انتخاب مدیران هم هوشمندانه بود؛ تا جایی که حتی در بخش‌های خارج از مسایل فرهنگی هم می‌توان این مسـاله را تعمیم داد. بـا این حال می‌دانیم که بخش‌های فرهنگی همیشـه حسـاسیت‌های بالاتری را می‌طلبد. در این میان سینما و تئاتر طبیعتا ظرایفی را به‌همراه دارند چون از گذشـته هم ضربات بسیار زیادی خورده است. به‌طور یقین هنر کم‌کم باید سرپا شـود تا ببینیم چه کاری می‌توان کرد. بازگشایی خانه سینما و به نوعی دلجویی دوطرفه از اعضا، حرکت سازنده و خوشـایندی بود که در فضای هنر ایجاد شـد. به هر حال فکر می‌کنم اگـر خود دکتر روحانی خواسته‌اند که در پایان این صدروز عملکردشان مورد ارزیابی قرار گیرد حاصل صحبتشـان این بوده که همه تلاششان را برای بهترشدن می‌کنند. این تلاش برای عملی کردن قول‌هایی است که زمان کاندیداتوریشـان داده بودنـد. اگر واقع‌بینانه نگـاه کنیم قطعا حرکت کند است آن هـم به این دلیل که خرابی‌های بازمانده از گذشته خیالمان زیاد است، باید خرابی‌ها را پاک کرد و به جلو رفت. اگر در خیالمان باشـد که در این صدروز باید همه چیز مطابق خواسته ما دگرگون شود، طبیعتا نشدنی است و من تنها چاره‌ای که دارم امیدواری است.

۱۰۰ روز دلگرم‌کننده

تهمینه میلانی
کارگردان سینمایی

صد روز سپری‌شده دولت برای من امیدوارکننده است. فکر می‌کنم نمی‌توان با فشارهایی که روی دولت است از دکتر روحانی انتظار معجزه داشته باشیم، البته نمی‌خواهم بگویم به همه وعده‌هایی که داده شد عمل شده؛ به‌عنوان مثـال در مـورد حقوق شـهروندی به نظـر نمی‌آید در مدت‌زمان سپری‌شـده چندان این اتفاق افتاده باشد، اما روی‌هم رفته برنامه‌هـا دلگرم‌کننده است و فکر می‌کنم کمک تک‌تک ما می‌تواند خیلی موثر باشـد که ایشان به تمام قول‌هایـی که دادند عمل کنند، یعنی به گمان من یک بسـیج عمومی لازم است. مهم‌ترین مساله این است که ایشـان یک روحیه جمعی ایجـاد کنند که همه افراد جامعه فارغ از اینکه به ایشان رای داده‌اند یا نداده‌اند خود را در اداره کشور سهیم بدانند. اگر هر کدام از ما این باور را داشته باشیم که می‌توانیم عنصر مثبتی در تغییرات خوب کشور باشـیم قطعا کارها با شتاب و رشد بیشتری پیش می‌رود. در مجموع به ویژه در عرصه فرهنگ و هنر و سینما قدم‌های بسیارخوبی برداشته‌اند. صحبت‌های من از روی تجربه مطرح می‌شـود، بازگشایی خانه سینما امیدی در قلب سینماگران به وجود آورد. بخش‌های زاید جشنواره‌ها را حذف کردند، جشـنواره‌هایی که لزومی به برپایی آنها نیست و بودجه‌های کلانی صرفشـان می‌شد و از طرفی نتیجه و بازدهی آن به نفع هنر و جامعه نبود. در رابطه با پروانه ساخت، کمی ساده‌تر پروانه ساخت می‌دهند. اغلب مدیرانی که برای بنیادها و کادرهای هنری انتخاب کرده‌اند مورد قبول اهالی سینما هسـتند. در زمینه نشـر کتاب اتفاق‌های خوبی رخ داده. همه این موارد نشانگر این است که ارزش و اهمیت زیـادی برای فضای هنر و هنرمندان قایل هسـتند. به نظر می‌رسد اغلب مدیـران هنری که انتخاب کردند مصمم هستند که چند سال عقب‌ماندگی فرهنگـی را جبران کنند و این برای من نویدبخش است. به‌عنوان یک شـهروند می‌گویم که بایـد همه ما کمک کنیـم که رییس‌جمهور در تحقق اهداف خیری که برای جامعه در ذهن دارد موفق شود چون موفقیت او، موفقیت تک‌تک شهروندان است. من خیلی خوشحال می‌شوم که دولت دکتر روحانی پایه‌گذار فرهنگ جدیدی شود که هر نـوع تفکری اعم از موافق یـا مخالف؛ به تولید آثار هنری خـود بپردازند چرا که باور دارم هنر یک جامعه در تنوع و گوناگونی نگرش‌های مختلف رشد می‌کند و به‌ویژه زمینه را برای تولید آثار هنری منتقد فراهم می‌سازد. در نهایت امیدوارم مسـاله جوانان را جدی بگیرند و آنها را در اداره کشـور و قدرت سهیم کنند چرا که آینده این کشـور به دست آنها رقم خواهد خورد. در پایان تقاضای من از دکتر روحانی این است که در زمینه کنترل فضاهای شهری به ویژه در کلانشهرها از کارشناسان این رشته استفاده کنند. متاسفانه با رشد بی‌رویه و ساخت و ساز، فضاهای زیستی به خصوص در غرب شهر تهران به سمتی رفته که آینده درخشانی برای این کلانشهر نمی‌بینیم.